

etiam sortitur effectum decretum Regium in ea expectatum, nam quandoque omnia innovata teponuntur, quandoque autem non omnia, quæ tempora distinguenda, & consideranda sunt, nam si ab interlocutoria legitima appellationis virtute, in Senatu obtineat 235 gravatus primum decretorum genus, scilicet, que hanc fuerca orogue, y reponga, hoc casu certum est hujusmodi decreti virtute, debere judicem cum effectu reponere omnia facta intra terminum ad appellandum, & ea quæ post appellationem attentavit, usque ad id tempus, quo sibi decretum, & Regia provisio intimatur, ut insinuant decreti verba generaliter concepta, nempe 236 *pe todo lo que a hecho despues de la appellacion, &c.* quæ comprehendunt prædicta tempora, nam qui omne dicit, nihil excludit, l. testatorem 58. in princ. ff. de legatis 3. l. post contrarium, ff. de donationibus, Curtius Senior consilio 49. Aymon. consilio 294. Joannes Gutierrez numero 4. & 5. Felinus in capit. de quarta, numero 15. de prescript. Crescent. decisio 1. de privileg. Gomez. in regul. de triennial. quest. 2. versiculo tamen his, Cæsar. de Gaslis decisio 1. numero 1. 5. & 6. decisio 2. numero 3. & 4.

237 Rursum quia dictio, *todo de qua in d. decreto*, quod Latine, *omne*, est universalis, cuncta comprehendens, l. omnes populi, & ibi tradunt DD. ff. de just. & jur. l. Galus, §. in omnib. ff. de lib. & posthumis, & continet in se 238 enixam, & universalem significationem. Abb. in cap. qualiter, & quando, el. 2. num. 8. de accusat. Alexand. consil. 72. visis, n. 2. post princ. lib. 2. Rolan. à Valle consil. 84. num. 2. lib. 1. & alii, quos allegat Hieronym. Gonzal. de alterna. gloss. 6. num. 20. & 21. & illa alia verba ejusdem decreti, ibi, *despues de la appellacion*, comprehendunt omnia attentata, quæ ipsam appellationem subsequuntur, l. ff. cui legetur, in verbo post biennium, & ibi Francisc. Aret. col. 2. ff. de legatis 1. imò etiam (summa cum ratione) comprehendunt ea, quæ judex semel reposituit vigore Regiæ provisionis, idemque iterum attentavit in eodem articulo, quia cum in continenti fiunt, censetur inesse, & sic non dicitur cum effectu (ut tenebatur reposituisse, imò nihil fecisse videtur, si à se repositum, iterum reposituerit, juxta l. qui sic, ff. de solutio. & ea quæ nos latissime congestimus infra, 4. part. cap. fin. ante finem, versiculo sed contrariam partem, imò quod condemnatus, hac sententia, à num. 225. & pluribus sequentibus, ubi multa ad propositum reperies, & magis ad propositum dixi supra, 1. p. cap. 3. §. 1.

248 Ad ea autem, ad quæ circa diversos articulos ejusdem causæ judex post effectualem repositionem, inter procedendum gravavit, seu etiam attentavit, non extenditur provisio, & decretum, cum loquatur expressè de his tantum, quæ attentata fuere à judice, ibi, *todo lo* 241 *hecho, &c.* & sic circa jam facta, non verò facienda providet, quia dispositio adjecta verbo, vel participio debet intelligi secundum tempus verbi, vel participii, l. in delictis, §. si extraneus, ff. noxalibus, l. ex facto, §. penult. ff. ad Trebel. Decius consil. 662. num. 13. Craveta consil. 212. num. 3. Cumanus consil. 166. Gutierrez consil. 1. 242 nu. 14. Cevallos præf. commun. opinionum, lib. 6. q. 633.

242 nu. 14. quare si lex vel statutum utitur verbo, de præterito tempore, non extenditur ad futurum, sed ad ea tantum, quæ præterita sunt, & perfecta, ex proprio significato, l. cum lex, ubi B. & alii, ff. de legibus, ut per Jacobum Buttigar. Bart. Paul. Alexand. & alios late dixit Jas. in l. si quis id quod, numero 25. ff. de jurisd. omnium jud. & propterea alia, & nova interpellatione opus est, argumento text. in l. non potest videri, ff. de judiciis, & sic aliter ad Senatum non trahetur processus, nisi virtute novæ appellationis, à voviter attentatis, quia quæ postea emergant, novo indigent auxilio, l. de etate, §. ex causa, ff. de interrogatoriis actionibus, & nova res novum exigit remedium, l. 2. in princip. de

ventre inspicendo, & vide quæ late dixi supra, 1. part. cap. 2. §. 1.

Ut quando pars appellans sive ab interlocutoria, 243 sive à diffinitiva, ad tribunal non accedit pro delatione appellationis nanciscenda, putà, quia judex jam ei detulit, sed quia postmodum in causa judex processit, spreto effectu appellationis, cupit attentata revocari, & reponi, quo casu licet aliàs videatur minimè posse tribunal adiri, quia deficit appellatio cujus virtute pro ejus delatione ad idem recurritur, secundum ea, quæ late diximus supra, cap. 2. part. 1. tamen arbitror, virtute ejusdem appellationis jam delatæ, si postmodum attentavit, posse ad tribunal accedere, gravatus quia violentia non solum consistit in denegata appellationis delatione, secundum legem 36. titulo 5. lib. 2. recopilat. ibi: *Alçar las fuerças, que los juezes Ecclesiasticos, y otras personas hazen en las causas, que cognoscen no otorgando las appellaciones, que dellos legitimamente son intuerpuestas, & ibi, den mestrar cartas en la forma acostumbrada en nuestro Consejo, para que se otorgue la appellacion, & ibi iterum, y si por el les constare que la appellacion esta legitimamente interpuesta, alcando la fuerça, provean que el tal juez lo otorgue, &c.*

Sed etiam eadem violentia consistit in his quæ 244 (spreta appellatione, eaque pendente) judex attendendo exequitur, juxta text. mirabilem in l. lege Julia, la primera, cujus sunt verba: *Lege Julia de vi publica tenetur, qui cum Imperium, potestatemve haberet, civem Romanum adversus provocationem necaverit, verberaverit, jusse, itve quid fieri, aut quid in collum injecerit, ut torqueatur &c.* ff. ad legem Juliam, de vi publica, de quo nos latius in prima parte, cap. 1. & 2. diximus: tenet etiam per eandem legem Reb. in tractatu de sententiarum executione, in præfatione, num. 22. tom. 1. folio mihi. 307. sicque cautela erit, ut oppressus 245 conqueratur in tribunali de judice non deferente (cum re vera effectivè non detulisset dici potest, qui nihilominus attentavit, saltem quoad hunc effectum tollendæ violentiæ, & pro ea recurrenti ad suprema prætoriam) quod mihi verissimum videtur, de qua difficultate vide quæ latissime dixi prima parte, capite sexto, per totum, licet etiam cautum erit ab attentatis noviter appellare, & pro ejus delatione, & repositione adhiberi Senatui, cum utique ab attentatis appellatio legitima sit, secundum Lancelot. de attent. 2. parte, cap. 8. num. 7. & 3. part. cap. 1. num. 10. & num. 25. & nos latius suo loco diximus.

Aliæ autem plures interlocutoriæ sunt, quæ alio- 246 rem, & difficiliorem expeditionem exigunt, ut cognoscatur, an ab eis interpositæ appellationi, deferendum sit, vel non, de quibus in discursu totius hujus secundæ partis sigillatim apponuntur.

Et pro complemento hujus materiæ, qui Congre- 247 gatio censuerit circa dispositionem Concilii Trident. an & quibus casibus ab interlocutoria sit licita appellatio: unam referam declarationem Congregationis anno 1600. relata per Quarantam in summa Bull. in verb. Archiepiscopi auctoritas, Piasc. in praxi Episcopali p. 2. c. 4. num. 191. Aloyf. Ricc. in praxi Ecclesiastica appellationum, decis. 504. à num. 1. fol. 533, quæ declaratio tenoris sequentis est.

Ad tollendas ambiguitates, & controversias juris- 248 dictionales, quæ inter appellationum, & priores instantiæ iudices non sine partium dispendio; cursusque justitiæ impedimento, & sæpe cum scandalo oriuntur, sacra Congregatio cum Episcoporum præposito, facta prius relationes Sanct. D. N. Clement. VIII. ac de Sanctitatis suæ mandato vivæ vocis oraculo desuper habito in hanc, qui sequitur modum, ab omnibus, ad quos spectat in posterum fieri, ac servari debere, mandavit, & mandat, Metropolitanis, Archiepiscopis, Primates, Patriarchæ, Suffraganeos, eorumque subditos non

non judicent, nisi in casibus à jure expressis. Item nec alii Superiores, etiam Nuntii vel Legati de latere specificam facultatem majorem non habentes, causas in Curis ordinariarum, vel aliorum inferiorum judicum pendentes, ad se advocent, nisi per viam legitimæ appellationis ad ipsorum tribunalia deferantur, tuncque appellantes ad inferiorum jurisdictionibus, quoad alias causas eximere non possunt.

Appellationes nunquam recipiantur, nisi per publica documenta, quæ realiter exhibentur, prius constiterit appellationem à sententia diffinitiva, vel habente vim diffinitivæ, ut à gravamine, quod per diffinitivam sententiam reparari non possit, in casibus à jure non prohibitis per legitimam personam; & intra debita tempora fuisse interpositam, ac prosecutam.

Nec dum causæ coram inferioribus iudicibus pendet, ante diffinitivam sententiam, vel habentem vim diffinitivæ, de gravamine illato Superiores cognoscere valeant, licet intra præjudicium curius causarum, se id facere contesterent, nec ad hunc effectum liceat eis inhibere, aut simpliciter mandare, ut ipsis copia processus transmittatur etiam expensis appellantis.

Inhibitiones post appellationem, sicut præmittitur, receptam non concedantur, nisi cum inscriptione tenoris sententiæ, ut decreti diffinitivi, aut vim diffinitivi habentis, vel damnum per diffinitivam irreparabile continentis, aliàs inhibitiones, & processus, & inde sequuta quæcumque sunt ipso jure nulla, eisque impune non parere liceat.

Si appellare asserat sententiam, aut appellationis exemplum culpâ judicis, vel actuarii habere non posse, non ideo recipienda erit appellatio, aut aliqua inhibitiō concedenda, sed eis tantum, ad quos pertinet, injungi poterit, ut soluta condigna mercede actorum, exemplum authenticum appellanti intra brevem aliquem competentem terminum tradatur.

Ab executione decretorum Sacr. Concil. Trident. aut visitationis Apostolicæ appellationes à Metropolitanis non recipiantur, nec si Episcopi virtute ejusdem Sacr. Concil. procedunt uti Sedis Apostolicæ delegati in causis, quæ sub eorum jurisdictione ordinaria non comprehenduntur, salva tamen in hoc casu Legatorum & Nuntiorum Apostolicorum Auctoritate.

In causis verò visitationis ordinariarum, aut correctionis morum, quoad effectum devolutivum tantum admittantur, nisi de gravamine per diffinitivam irreparabile agatur, vel cum visitator citata parte, & adhibita causæ cognitione judicialiter procedit, tunc enim appellationis locus erit, etiam quoad effectum suspensivum.

Cum gravamine, quod per diffinitivam reparari nequit, ut indebitæ carcerationis, vel torture, aut excommunicationis etiam comminatæ appellatur, non nisi visis actis, ex quibus evidenter appareat de gravamine, appellatio admittatur, aut inhibitiō, vel provisio aliqua procedatur.

Causa appellationis pendente, appellantis in eodem, quo reperitur carcere permanebit, quoad judex, ad quem appellatum est, visis actis, & causâ cognitâ aliter decreverit, & tunc si à judicis ad quem decreto vim diffinitivæ habente, fuerit appellatum, nihil mandare, aut pro sui decreti executione attentare poterit, donec per judicem superiorem aliud fuerit ordinatum.

Acta originalia processus primæ instantiæ ad judicem appellationis Notarius mittere non cogatur, nisi probabilis aliqua falsitatis causa, & suspectu incidat, quæ judicialiter objiciatur, & tunc terminata causa remittenda sunt ad ordinariarum, ut in suo Archivo conserventur.

Censura Ecclesiastica in appellantem prolata relaxati, aut nulla declarari per judicem appellationis non

possit, nisi auditis partibus, & causâ cognitâ, tuncque si constiterit eam justam esse, ad judicem, qui excommunicavit, appellans remittendus est, ut ab ipso, juxta sacros Canones beneficium absolutionis, si humiliter petierit, debitamque emendationem præstiterit, obtineat: si verò injusta esse, clarè appareat, superior absolutionem impendat, si dubitetur, honestius est, ut ad excommunicationem intra brevem aliquem competentem terminum eidem præfigendum, absolvendum remittatur, licet etiam superior hoc casu id ipsum per se præstare jure possit.

Absolutio ad cautelam, non nisi parte citata, & visis actis cum dubitatur de nullitate excommunicationis ab homine prolata, vel à jure si occurrat dubium facti, vel probabile dubium juris, concedenda erit, tuncque ad tempus breve cum reincidentia, & præstita per excommunicatum cautione de stando juri, & parendo mandatis Ecclesiæ tantum: & si ob contumaciam manifestam, expensas pariter satisfacere, & cavere de iudicio silti coram excommunicatore quis tenebitur prius, quam ad cautelam absolvatur.

A sententia etiam diffinitiva contra verum contumacem prolata, & appellatio non recipiatur, nec inhibitiō, aut alia quavis provisio, quandiu appellans in hujusmodi vera contumacia persistit, concedatur. Romæ in sacra Congregatione die 13. Octobr. 1600. Alex. Card. Florent.

CAPUT II.

Appellationi gravamen præcedenti, aut conditionali, nisi, &c. seu etiam minus legitima, ubi aliàs licetè interponi potuit, an judex non deferens, vim faciet, & quod tunc decreti genere uti solet Senatu.

SUMMARIUM.

- 1 & 6 Advocatorum error damnatur appellantiū conditionaliter, pero hoc, & quatenus non concedas, appello, & iudicis non expectata determinatione recurrunt ad Senatum per viam violentiæ.
- 2 Decreti genere quo tunc utatur Senatus.
- 3 Appellatio conditionaliter, & a nondum illato gravamine non tenet.
- 4 Exceptionem oppono; & si non admisseris, appello, appellatio legitima non est.
- 5 Exceptionem anteaquam judex, vel admittat, vel recusat; pars non dicitur gravata.
- 6 Potens aliquid fieri, & quatenus non fiat, appellat statim, non valet appellatio.
- 7 Gravamen est causa fudamentalis, & finalis appellationis.
- 8 Gravaminis cessante causa, cessat appellatio.
- 9 Appellare non potest non gravatus.
- 10 Gravatus judex tacite procedendo ad actum quod non comparitur cum jure partis, & eo quod petit.
- 11 Gravamen præcedere appellatione, non est e converso, & exceptionis tacita, vel expressa expectata determinatione.
- 12 Propositiō vitiat, & annullat actum.
- 14 Gravaminis causa expressè est proponenda appellatione ab interlocutoria.
- 14 Appellare à gravamine, & pro ejus causa assignare omnes, que ex actis possent colligi, non sufficit.
- 15 Causa talis debet appellatione proponi, qua si foret probata, reputaretur legitima, aliàs non tenet.
- 16 Conditionaliter appellatio emissa non tenet, quia nulla causa gravaminis potest in ea exprimi.
- 17 Conditionaliter emissa appellatio dicitur à futuro gravamine, qua non admittitur.

- 18 *Conditionalis appellatio (si contrarium feceris) non devolvit causam ad superiorem.*
- 19 *Conditionalis appellatio non impedit, quominus iudex queat ad ulteriora procedere.*
- 20 *Conditionalis appellationis virtute aditus Senatus, vel decernit, vim non fieri, vel proprius per agora non haze fuerit.*
- 21 *Conditionalis appellatio proposita si subsequatur gravamen, an sit deferendus, vel alia nova sit necessaria.*
- 22 & 29 *Conditionalem appellationem, subsequente gravamine alia non indigere, qui teneant.*
- 23 *Conditionalis actus trahitur retro purificata conditione, ac si a principio fuisset purus.*
- 24 *Conditionalis appellatio accedente gravamine, an devolvat causam, & currat appellanti tempus ad prosequendum.*
- 25 *Conditionalem appellationem subsequente gravamine non sufficere, sed nova alia appellatio sit necessaria, verius putat Auctor.*
- 26 & 27 *Conditionalis appellatio non devolvit, nec causat attentatum, nec postmodum convalescit.*
- 28 *Conditionalis appellatio non sufficit, si post eam iudex per sententiam negaverit, quod in appellatione perrebat, sed nova est necessaria.*
- 29 *Secundam communem opinionem. Abbas sibi contrarius arguitur, ibid.*
- 30 *Judicium non debet esse in pendenti. Prohibitum fieri principaliter, non potest fieri per viam conditionis, ibid.*
- 31 *Conditio ut retrohatur ad tempus dispositionis, debet adesse habitas extremorum.*
- 32 *Fictio translativa duo requirit habitas, tempus a quo, tempus ad quod.*
- 33 *Fictio extensiva non potest dari in appellatione conditionali, quoad sui convalescentiam.*
- 34 *Lex non fingit super impossibili de natura, & de jure, ne sibi repugnet.*
- 35 *Præsumptio ad id, quod fieri non potest, non porrigitur.*
- 36 *Jus non fingit, quod sibi ipsi contrarium est.*
- 37 *Principale si non subsistat precarium, conditio, & alia accessoria evanescent.*
- 38 *Conditionalis appellatio (si me gravaveris, &c.) non convalescit, etiamsi dicat: Appello ex nunc, prout ex tunc.*
- 39 *Conditionalis appellatio in extrajudicialibus non impedit translativam fictionem adveniente gravamine.*
- 40 *Conditionalis appellatio ab actibus extrajudicialibus sustinetur.*
- 41 *Conditionalis appellatio in extrajudicialibus, non devolvit causam, antequam subsequatur gravamen, etiam cum clausula, ex nunc, prout ex tunc.*
- 42 *Conditionalis appellationis præcedentis virtute subsequente gravamine non recurritur ad Senatum, & quomodo tunc decernat.*
- 43 *Appellatione deficiente non est dabilis recursus ad Senatum, etiam in iis casibus, quibus aliàs de jure licita foret.*
- 44 *Appellatio, peto revocationem gravaminis, & non nisi revocet, appello, tenet, si super legitimo gravamine interponatur.*
- 45 *Gravaminis revocatio petita est relevatio, denegatio præcedens est gravamen, a quo tunc appellatur.*
- 46 *Gravamen futurum quando trahit originem a gravamine illato, appellatio ratione utriusque valet. A gravamine comminato potest appellari, ibid.*
- 47 *Conditionalis sententia licet interim non possit exequi, tamen quoad appellandum tempus currit statim a tempore sententia.*
- 48 *Condemnatus per sententiam sub conditione ante ejus eventum si efficiatur diversi fori, ligatur priori adveniente conditione.*
- 49 *Condemnatus per laicum in relegatione, effectus interim*

clericus si frangat illam, an per secularem puniatur. Et quid è converso si clericus relegatur efficiatur laicus, ibidem.

50 *Conditionalis sententia tempus licet currat ad appellandum, non expectata conditione, non tamen quoad alios juris effectus.*

51 *Appellationi etiam in casibus aliàs permissis, si nulliter proponatur, non defertur, & quomodo Senatus decernat.*

52 *Appellatio juris solemnitatibus carens, nec dicitur appellatio, omnibusque juris effectibus evacuatur.*

53 *Delatio supponit appellationem, super qua tanquam causa materiali firmatur.*

54 *Qualitas non potest esse sine subjecto.*

55 *Appellatio nulla sicut caret effectu, ita & nomine.*

56 *Terminus ad appellandum, ut currat a tempore notitiæ, debet condemnatus illam habere, quomodo sententia sit lata.*

57 *Condemnatus debet certificari de tenore, & qualitate sententia, ut currat tempus ad appellandum.*

58 *Condemnatus donec potuerit habere copiam sententia, non currit tempus appellandi.*

59 *Condemnatus semper dicitur esse infra decem dies a tempore notitiæ, si scientia sententia non probetur.*

60 *Appellans absens si post viginti dies a tempore lata sententia appellat, præsumitur esse intra decem.*

61 *Scientia absque sententia intimatione sufficit, ut currat tempus.*

62 *Notitia ficta, & præsumpta, prout notificatio ad domum, non sufficit ut currat tempus condemnato.*

63 *Citatio ad sententiam facta ad domum, sufficit postea sententiam intimari ad domum, ut currat tempus.*

64 *Condemnatus, si dum notarius se preparat ad intimandam sententiam, non vult audire, alia intimatio non requiritur.*

65 *Citandus habetur pro citatio si non patitur, ut ad illum perveniat citatio, vel aufugiat.*

66 *Citandus si aufugiat, dum citans ad legendum se preparat, habetur pro citato.*

67 *Ratificatio appellationis emissæ per falsum procuratorem debet fieri intra decem dies.*

68 *Procuratori presenti, vel alii facta sententia intimatione, currunt & domino decem dies ad appellandum.*

69 *Procuratore negligente in appellando restituitur dominus in integrum, si procurator non sit solvendo. Et ipsi domino nunc currit tempus a die notitiæ, ibid.*

70 *Procuratore dolo in appellatione, succurritur domino.*

71 *Appellari potest petendi revocationem gravaminis, & a denegata appellari, etiam ultra decem dies a tempore gravaminis.*

72 *Appellans in extrajudicialibus debet omnino appellationem interponere intra decem dies.*

73 *Ab appellatione exclusus in actibus extrajudicialibus ob lapsum decem dierum datur querela remedii.*

74 *Casus, in quibus post decem dies potest appellari per limitationes, & ampliationes remissivæ.*

75 *Appellatio sive ab interlocutoria, sive a diffinitiva requiritur in scriptis.*

76 *Extrajudicialis appellatio in scriptis requiritur.*

77 *Appellatio non dicitur in scriptis, si ad intimationem sententia respondeat condemnatus, quod appellat, & quod tabellio illud in scriptis redigat.*

78 *Appellatio ad intimationem sententia aliter in scriptis non presentata, non causat attentatum, nec impedit executionem.*

79 *Senatus, in appellationibus ad se devolutis interjectis ad intimationem sententia ratum declarat, por non debuelto, & in cognitione per viam violentiæ, vim non fieri.*

80 *Libellus appellationis non sufficit porrigi coram notario dumtaxat, & non coram iudice. Et tunc pronuntiat non devolutam, ibid.*

81 *Libellus appellationis ut legatur iudici, non est necessarium, licet sit, ut coram ipso presentetur.*

- 82 & 83 *Recognitio scriptura privata coram notario, seu Alguazello de commissione iudicis dicitur confessio, in iudicio, qua executionem meretur.*
- 84 *Appellatio viva voce coram iudice, nisi incontinenti adhuc sedente pro tribunali non prodest.*
- 85 *Notarius intimans sententiam de mandato iudicis, nullam recipit jurisdictionem.*
- 86 *Appellatio illegitimè, & nulliter interjecta quando dicitur remissivè.*

PASSIM contingit inter interponendas appellationes a gravaminibus, decipi advocatos: aliqui namque proponendo aliquam exceptionem, statim simul & appellationem emittunt, nempe oppono subreptionis exceptionem contra rescriptum: & quatenus iudex procedit in causa, appello: aliqui vero conditionaliter hoc modo, peto terminum, & si illum negaveris appello, vel si hoc feceris, vel si illud negaveris, appello, & similiter & statim alia iudicis super petitis non expectata expressa, vel tacita pronuntiatione, confugiunt ad Senatum pro remedio violentiæ, quo quidem post actorum inspectionem Senatores iustissime solent decernere, quod vim iudex non fecit, & interdum, vel quod pro nunc violentiam non intulit, vel quod minimè per debitum ordinem venit ad Senatum (hoc est, no viene por la orden) & quod iudici remittitur secundum casus veritatem, de quorum singulis, brevissimè tamen, noster erit nunc sermo. Talis etenim appellatio conditionaliter, vel a nondum illato gravamine, sed inferendo interposita: nulla est non valet, nec tenet, ita docent Phil. Franc. in c. ut debitus honor 9. de appell. quest. 2. sub n. 9. & in c. dilecto 63. nota 3. sub n. 1. Cor. consil. 80. in decisionib. sub n. 3. lib. 1. qui mirabiliter rem hanc tractant, Innocent. in c. super eo 1. de appella. & ibi Joan. Andr. Immol. etiam in eodem cap. super eo, Speculat. in tit. de appella. §. qualiter columna 1. in fin. versiculo item quod faciat iudicem. & ibi Bald. in additionib. versiculo dubium facit an si dicto, &c. columna 12. idem Bald. in leg. ante sententia, C. quorum appella. col. 2. versiculo quero an ab interlocutoria gloss. Joan. Andr. & Panorm. in princ. c. 2. ut lite non contestat. Innoc. Panor. Joan. Andr. & Immol. in c. significaverunt de testibus, Lap. & Geminian. in c. 1. in fin. principii de concess. preben. l. 6. Joan. Andr. & Panor. in d. c. dilecto & ibi plenè Innocent. Geminian. in c. 1. §. quod si appellatur, sub n. 4. de appell. in 6. Scaccia tract. de appell. qu. 5. art. 2. num. 103. Guido Papæ tractatu de appell. quest. 26. sub num. 26. Ruginellus in tractatu de appell. §. 2. c. 3. sub n. 71. qui omnes affirmant, non posse quem hoc modo appellare, oppono hanc exceptionem, quam si non admiseris, vel ad ulteriora procedas; vel illud facias, & si facere recusaveris, appello: non est legitima appellatio, sed nulla, & inefficax; quoniam opponens exceptionem, debet prius expectare, an iudex admittitur, vel rejiciat exceptionem, & postmodum ab illato gravamine appellare, quia antequam iudex admittat, vel non admittat pars non habet gravamen, de quo possit conqueri, & est textus oppressus in c. dilecto 63. de appellat. ubi latè Doctores, & post Innocentium in d. cap. significaverunt, num. 3. versiculo nota, quod ab interlocutoria, & Angelum consilio 188. sed nota videndum in princ. dicit Cardin. Tuschus pract. conclus. tomo 1. litera A. conclus. 361. num. 6. quod appellatio a gravamine inferendo non tenet, & ideo ille, qui petit aliquid fieri, & si illud non fiat, appellat, non valet appellatio. Idem etiam & mirabiliter tenuit pluries Rota Romana, ut testatur Jacobus de Puteo in decis. 311. & decis. 313. p. 3. Achilles de Grassis decis. 14. de appellat. & per eundem Achillum idem tenet Lancelot. Robert. de attent. 2. p. c. 12. limi. 50. 2. num. 192. usque ad 195. Marta in compilatione decisionem, tomo 1. tit. de appella. c. 93. Salgado de Protect. Reg.

& Geminian. Cravet. Phil. Franc. Scaccia locis superius citatis, & alii per eos allegati dicant, signatos advocatos huiusmodi appellationes proponere solere, non expectato gravamine a iudice inferendo. Quæ conclusio verissima est, & eo fundata, nam gravamen est causa finalis, & fundamentalis appellationis, & hæc propter illud concessa est, & introducta à jure, c. ut debitus 59. de appell. aded ut gravaminis cessante causa, cessat appellatio, cap. cum cessante, de appella. Tiraquell. in tractatu causa cessante, num. 41. in princ. tractatus, & ideo non potest appellare non gravatus, Bal. in l. unic. sub num. 7. C. ne liceat una eisdemque causis. Philipp. Franc. in cap. si duobus 7. num. 1. de appell. Abb. in c. interposita, n. 76. nota. ultri. sub n. 2. de appell. Alex. consil. 89. n. 8. lib. 1. Doctores in cap. debitus honor, per illum textum & est text. in cap. omnis oppressus 2. quest. 6. Cardin. Tuschus pract. concl. tomo 1. litera A, concl. 361. num. 1. & sequentibus, conclusione 402. num. 15. & 16. conclus. 347. n. 11. Bald. in leg. post sententiam, n. 4. versiculo, illud esto, Cod. de sentent. & interloc. omnium iud. & in leg. fin. n. 2. versiculo sed hoc falsum, C. quando provocare non est necesse. Innoc. in cap. brevi de iur. Nicellus in tract. de concord. gloss. concor. 6. fall. n. 43. num. 84. tomo 18. fol. 194. Gregor. Tholof. tract. de appella. lib. 5. c. 1. num. 1. fol. 461. Ozaf. decis. 61. num. 1. Cæsar. Barz. decis. Bononi. decis. 62. lata fuit, n. 10. & hinc dicunt But. in c. quoad consultationem, columna 3. post medium, num. 16. de re iudic. Petrus Sardus consilio 405. num. 26. lib. 3. Gratian. in disceptatio. foren. 1. tomo, cap. 170. num. 11. & cap. 39. quod appellatio solum conceditur, conf. Ito de gravamine per iudicem illato, quod procedit sive gravamen sit expressum, sive tacitè illatum, ut quia iudex procedit ad id; quod non compatitur cum iure partis, & eo, quod à iudice petit. Bald. in l. ante sententia, num. 6. versiculo quero, an ab interlocutoria, Cod. quorum appellat. quam refert, & sequitur Francus in c. ut debitus quest. 2. sub num. 9. versiculo 3. hanc sententiam, de appell. Scaccia tract. de appella. q. 5. artic. 2. n. 107. & post Bal. & Jaf. Mena tenet Philip. Corneus cons. 80. sub num. 6. ad medium volum. 1. & facit Putei decisio 311. num. 3. p. 3. ergo a gravamine nondum illato inanis est appellatio. Probatur secundò, quoniam gravamen debet præcedere appellationem, non appellatio gravamen, & prius debet exceptio proponi, atque iudicis determinatio expressa, vel tacita expectari, ut dicunt omnes Doctores hætenus citati, & in specie optimè Phil. Franc. in d. cap. dilecto per textum ibi notab. 3. ubi etiam vocat huiusmodi appellationem conditionalem ineptam ob præposterationem, sed ubi præposteratio datur, ibi annullatur & vitatur actus secundum ea, quæ latissimè adduximus infra, 4. p. c. 13. per totum, ubi de hoc articulo & conductur in specie quæ post alios congestit Card. Tuschus pract. conclus. tomo 6. liter. P. concl. 515. n. 4. & 5. & n. 15. ergo etiam ex hoc capite meritò nulla dicenda est huiusmodi appellatio conditionalis. Tertio probatur quia causa gravaminis debet necesse fieri, & præcisè in appellatione ab interlocutoria exprimi, & aliter appellatio non tenet, & hoc non in genere, sed in specie, Speculator titulo de appella. §. qualiter autem, sub n. 2. versiculo hæc est una differentia. lib. 2. folio 190. Philippus Francus in cap. consilium. 18. cl. 2. n. 1. & 3. & in cap. cum in Ecclesia 38. n. 4. & in d. c. ut debitus, quest. 8. num. 17. & in c. cum causam, in fin. sub n. 30. de appella. & in c. 1. n. 3. in fin. & Geminian. n. 3. de appella. in 6. Abb. in d. cap. cum Ecclesia, sub num. 6. & Lucas Pat. in pract. cap. lib. 5. c. 6. num. 3. & 4. Maranta in Speculatore, 6. p. altu 2. princ. in verbo & quandoque appellatur, sub n. 153. nec sufficit, dicere appello ab iniquitate sententiæ, & pro causa gravaminis allego omnes causas, quæ ex actis colligi possent, Rota decis. 2. aliàs 7. si appellatur, de appella. in novis. sub num. 1. Maranta ubi